

strucția numirii de care ne ocupăm precum și neprobabilitatea denumirii unei râpe după o monedă, credem că acest atribut nu e numele monedei ci un nume de persoană. Ca nume de familie îl întâlnim, de fapt, în Cluj și în Borșa, jud. Cojocna, cu accentul pe silaba primă ca în exemplul nostru, și bănuim că, la origine, în funcțiune atributivă, după articolul prepozitiv *i*, va fi rămas neschimbat, ca *ei s. ii Sara* etc. din limba veche, și deci toponimicul nostru a putut fi, la început, **Râpa ei s. i (i) Pòtora*. Cu timpul însă, supt influența construcțiilor nouă ca *fata Anii*, nu s'a mai simțit funcțiunea gramaticală a lui *i* la formarea genitivului, și pentru a designa acest caz, s'a pus și articolul enclitic, fără a se înlătura *i*. Rezultatul a fost un compromis. Limba noastră prezintă și alte cazuri de pleonasm analoge. Astfel din *Ion a Safta* s'a făcut *Ion a(l) Saftii*. În sprijinul acestei explicații vine și compromisul citat dintr'un monument literar din sec. XVII-lea de dl Bogrea în studiul amintit din acest volum p. 407: *Vutùs, vrajă ai (=a ii, ei) Litus*.

Dl Sever Pop îmi comunică că, printre răspunsurile date la chestionarul „Calul”, se găsesc următoarele forme transmise din comuna Runcu, județul Bistrița Năsăud: *Fântâna îi Mărine, Valea îi Cuboaie și Iuonu îi Ane* pentru „Fântâna Mărinii, Valea Cuboaiei s. Cuboaiei și Ion al Ani”. Exemplele acestea prezintă unele forme neobicinuite. Cât pentru *ii* în loc de *i* (*ei s. ii*) credem că, după ce nu s'a mai simțit funcțiunea gramaticală a acestui articol, s'a confundat, probabil, cu dativul pronumelui personal enclitic *i*, întrebunțat și supt forma *ii*. Remarcabilă e forma atributivelor *Mărine* în loc de *Mărina* (cf. *ei s. ii Sara*) s. *Mărină* (după analogia apelativelor, cf. *ei s. ii soacră*), *Cuboaie* în loc de *Cuboaia* s. *Cuboaia* și *Ane* în loc de *Ana* s. *Ană*.

C. Lacea

Contribuție la Bibliografia Românească.

Biblioteca Universității din Cluj, atât de săracă în scrieri românești până înainte de războiu, a ajuns astăzi, prin cumpărăturile făcute, dar mai ales în urma frumoasei donațiuni a d-lui Gh. Stoi, în posesiunea multor cărți rare și a unor tipărituri vechi necunoscute până acum. Vom înșiră în cele următoare câteva din acestea:

I. Tipărituri neînregistrate până acum.

1. Începături temeinice ale Istoriei de obicei. Istori vechi. Partea dintâiu. Sibii. In tipografia lui Petru Bart. 1798.

In 4°. Suprafața tipărită 190×120 mm. Fragment de 24 de pagine. E legat împreună cu un fragment de logică, se pare, a cărui suprafață tipărită e de 150/85 mm. și din care s'au păstrat paginile 17—48.

Face parte din donațiunea Gh. Sion¹.

2. Unterricht über den Flachsbau, für Böhmen, Mähren und Schlesien. Herausgegeben von der königl. ökonomisch-patriotischen Gesellschaft in Böhmen. Im Jahre 1804. Lemberg, gedruckt bei Joseph Iohann Piller.

Învățătu[ră] despre sămănare inu[lui]² pentru Bohemia, Moravia și Silezia. Sau dat în Bohemia de K. economică, patrioțască Soțietate. In anul 1804. Sau tipărit la Iosef, Ioan Piler în Liuv.

In 8° mic, 61 pagine. Suprafața tipărită 140×70 mm., 27 rânduri. Pe verso e textul german cu litere gotice, iar pe recto textul românesc cu chirilice.

Face parte din donațiunea Gh. Sion.

3. Învățatură: pentru ultuirea Vărsătului, căre-măi înainte păzeste de bóala|Vărsătului firéscu.

Sau tipăritu. Ia anulú 1812: în Sanktpeterburgú, în Tipografia Școalelorú de Doftoriú, pe|limba rossienească.

Iară talmăcindusă pe limba Mol|dovenească, sau tipăritu în E|csarhićasca Tipografie a Basarab|biei în Chișinău, la anulú 1816,|în lúna lui Fevruárie.

In 8° mic. Suprafața tipărită 140×70 mm. O foaie nenumerotată și 9 numerotate.

Face parte din donațiunea Gh. Sion.

II. Exemplare necunoscute autorilor Bibliografiei românești.

1. Ad Nrul 185: Damaschin, Episcop de Râmnic: Învățatură despre șapte taine. (Râmnic) 1724.

In 8° mic. Suprafața tipărită 135×70 mm. 55 pagine. Lipsesc foile 1 (deci și titlul) și 25.

Face parte din donațiunea Gh. Sion.

¹ Cf. și I. Lupaș. *Andrei Șaguna*. In „Cunoștințe folositoare“. Seria C. Nro. 11—12. Cartea Românească. București, p. 7.

² Silabele închise în paranteză lipsesc fiind ruptă foaia și cărpită cu

2. Ad Nrul 206 : Învățătură preoților pe scurtu. D[e] șapte tăine ale Beseáricii, cu drépte dovediri den Právila Sfinților Párinți.

Acumu tipărită în zilele prealuminátului și înălțátului Domnů și oblăduitoriu a toată Țára Moldóvii. Io Grigorie, G. Voevodulú.

Cu porunca și cu toată cheltuiála a Preasfințitului Mitropolitú Kir. Antonie. In sfânta Mitropolie în Iași. La anulú de la zidirea lumii 7240 (= 1732).

In 4° mic. Suprafața tipărită 160×100 mm. 32 foi tipărite nenumerotate.

Face parte din donațiunea Gh. Sion.

3. Ad Nrul 524: Titlul dat în Bibliografie după Picot nu corespunde întocmai celui adevărat, care e următorul :

Domașnie razgovorki. ruskiee, i moldavskie. Spriiatelaskimi Komplementamki.

De ale casii voarbe. rusăști și moldovenești. Cu priinčoasă complementuri. 1789. Goda. Oktiavria 20, dnia.

Pečatano vx gorodea lassahü, protoiereemx moldavskimx, Voloskimx, i Besarabskimx, Mihailomx Strilbițkimx, vx sobstvennoi svoei tipografii.

In 4° mic. Suprafața tipărită 120×75 mm. Cuprinde foaia cu titlu (care are pe verso text grecesc, rusesc și românesc) + cuprinsul pe 12 pagini + 1 foaie cu text rusesc și grecesc + 192 pagini numerotate. Pagina ultimă poartă numărul 193, dar de fapt nu sânt decât 192, deoarece pagina 49 a sărit-o, iar în locul ei e pusă pagina 57.

Face parte din donațiunea Gh. Sion.

„Bibliografia rom.“ o înregistrează înaintea altei cărți a lui Strelbițchi intitulată: Inscurtă adunare a numelor, Iași 1789, deși ar fi trebuit pusă în urma acesteia, deoarece a apărut după ea, cum reiese din prefața acesteia din urmă, unde anunță dialogurile care le înregistrăm mai sus cu următoarele cuvinte : „carte a vorbelorü, care la desăvârșită pravila limbilorü moldovenești și rusești va veni“. *Cuv. d. bătr.* I 260.

Face parte din biblioteca cumpărată de la Gr. Crețu.

C. Lacea.

0 rectificare.

P. Skok în articolul său *Gibt es altgermanische Bestandteile im Rumänischen?* în *ZRPh.*, XLIII² (1923), p. 188 înșiră între cuvintele aparținătoare radicalului *bot-, but-* și numele serbo-